

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819205808
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8819205808.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlady Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Pavol Pospecha, Lichnerova č. 23, 903 01 Senec, proti žalovanému: O. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, XXX XX G., o zaplatenie 119,26 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 3Csp/152/2019-70 zo dňa 12.03.2020 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 119, 26 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 119, 26 Eur od 05.09.2016 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, II. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré trovy je povinný zaplatiť žalovaný a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie ust. § 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 Obchodného zákonníka, podľa ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/ a b/, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ust. § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 2, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3 a 5, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 451 ods. 1, 2, § 457, § 458 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, a § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že z vykonaného dokazovania je nepochybné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 27.05.2015 úverovú zmluvu, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov v sume 1.140,- Eur, ktoré žalovaný mal splatiť v pravidelných 42 mesačných splátkach vo výške 62,18 Eur mesačne. Poplatok za poskytnutie úveru bol v sume 114,- Eur.

4. Na účet žalovaného bola dňa 27.05.2015 pripísaná čiastka 1.026,- Eur. V prospech žalobcu žalovaný uhradil sumu 906,74 Eur. Žalovaný tieto skutočnosti nepoprel. Žalobca žiadal len zostatok neuhradenej istiny, a to sumu 119,26 Eur (1.026,- Eur /úver/ - 906,76 Eur /platby/). Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd prvej inštancie sa musel vyporiadať s touto otázkou.

5. Podľa ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka tak veriteľovi začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva na vrátenie celého dlhu odo dňa zročnosti tejto splátky. Žalobca si preto toto práv mohol žalobou na súde prvý krát uplatniť 05.09.2016 v premlčacej dobe 3 rokov podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá by mu uplynula 05.09.2019. Pretože žalobca si toto právo uplatnil 26.08.2019, uplatnil si ho v premlčacej dobe. Súd prvej inštancie mal za to, že námietka premlčania vznesená žalovaným je nedôvodná.

6. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v konaní nebolo sporné a aj zo zmluvy bolo preukázané, že vrátenie peňažného plnenia bolo dohodnuté v splátkach, pričom žalovaný si svoje zákonné a aj zmluvné povinnosti riadne nesplnil a dostal do omeškania podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka so zaplatením už 9 splátky. Poslednú splátku vo výške 62,18 Eur uhradil 03.05.2016. Dňa 15.08.2016 uhradil len časť splátky, a to vo výške 6,10 Eur. Žalobca má preto nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V konaní bolo preukázané, že žalobca upozornil žalovaného na možnosť požadovať predčasné vrátenie celého úveru listom z 14.08.2016, ktorý mu bol doručený 18.08.2016 t.j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky č. 9 a toto právo si uplatnil od 05.09.2016, t.j. po uplynutí 15 dní od doručenia upozornenia podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 2151, § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP). Konštatoval, že žalobca mal v konaní úspech v celom rozsahu, preto jeho nárok na náhradu trov konania predstavoval 100%. V tomto spore žalovaný nebol úspešný ani v časti. Zároveň uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalovaný. Právne odôvodnil svoje odvolanie podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Žalovaný nesúhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie z dôvodu, že nie je náležite odôvodnené, keďže dôvody rozhodnutia nie sú dostatočne vysvetlené a sú neúplné. Žalovanému bolo zrejmé, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia námietkou premlčania, ktorú žalovaný podal v písomnou vyjadrení k žalobe zo dňa 29.11.2019, ani len nezaoberal a ktorú aj na pojednávaní žalovaný zdublikoval. Z toho dôvodu považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za nepreskúmateľné. Žalovaný poukázal na znenie ust. § 103 Občianskeho zákonníka a § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň citoval z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 s tým, že v prípade predčasnej splatnosti celého dlhu začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala a z ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá je všeobecnou úpravou vyplýva odlišný režim určenia začiatku plynutia premlčacej doby. Je zrejmé, že prednosť má úprava druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka a počiatok plynutia premlčacej doby bude viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na rovnaký názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018 a sp.zn. 26Co/158/2017 zo dňa 14.08.2018. Podľa názoru žalovaného mal súd prvej inštancie skúmať, kedy sa stala splatnou splátka úveru pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (zostatok úveru). Zákonné ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre spotrebiteľské právne vzťahy upravuje aj osobitnú požiadavku možnosti uplatnenia práva veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, a to uplynutie lehoty 3 mesiacov od nezaplatenia splátky a osobitný postup pre uplatnenie uvedeného práva spočívajúci v povinnosti veriteľa upozorňujúci dlžníka na možnosť uplatnenia práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. V tejto súvislosti poukázal znova žalovaný na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Trnave sp.zn. 26Co/158/2017 zo dňa 14.08.2018. Prihliadnuc k zákonnej úprave ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vychádzajúc z tvrdenia žalobcu v samotnej žalobe je žalovaný toho názoru, že veriteľ mohol využiť svoje právo úver predčasne zosplatiť pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci máj 2016, so zaplatením ktorej bol žalovaný ku dňu uplatnenia práva v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka (doručené žalovanému dňa 18.08.2016), viac ako 3 mesiace v omeškani. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že veriteľ dodržal povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť predčasného zosplatenia úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní, a to predžalobnou upomienkou zo dňa 14.08.2016, t.j. po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky č. 9. Všeobecná premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej v mesiaci máj 2016, uplynula v mesiaci máj 2019, pričom žalovaný nevie uviesť presný deň, ktorý bol určený k úhrade splátok, pretože zmluva o úvere takého dojednanie neobsahuje. Nakoľko žaloba bola podaná na súde dňa 26.08.2019, bol podľa názoru žalovaného nárok žalobcu v čase jeho uplatnenia na súde už v celom rozsahu premlčaný. Vo vzťahu k trovám konania žalovaný uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto nesúhlasil s priznaním nároku žalobcu na úhradu trov konania v plnom rozsahu. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

9. Odvolanie žalovaného bolo doručené žalobcovi na vyjadrenie prostredníctvom jeho právneho zástupcu. Vyjadrenie do spisu predložené nebolo.

10. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu skonanim, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

11. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp zn. II. ÚS/78/05).

12. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

13. Súd prvej inštancie v bode 4 odôvodnenia konštatoval, že na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 13.03.2015 žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi úver vo výške 1.170 eur, ktorý mal byť splácaný mesačnými splátkami vrátane úrokov po 41,40 eur v počte splátok 36, celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť je vo výške 1.607,40 eur. V žiadosti o požadovanom revolvingovom úvere sa uvádza údaj o RPMN vo výške 27,02 % ročne (predpokladaná RPMN ako aj RPMN úveru po poskytnutí revolvingu) a v údajoch o schválenom revolvingovom úvere údaj o RPMN vo výške 34,42 % ročne. Ročná úroková sadzba je uvedené aj v bode 5. ako aj bode 6. formulára vo výške 17,76 % ročne. Uvedené konštatovanie podľa zistenia odvolacieho súdu nekorešponduje so žalobou a ani s obsahom spisu.

14. Správne je až konštatovanie v bode 5 odôvodnenia, že zo žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového úveru / Zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXXX zo dňa 27.05.2015 vyplýva, že výška poskytnutej čiastky úveru (úverový limit) je vo výške 1.140,- eur, splatnosť úver v počte splátok 42. Výška mesačnej splátky 35,71 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť je vo výške 1.613,82 eur. Ročná úroková sadzba je uvedené aj v bode 5. ako aj bode 6. formulára vo výške 17,40 % ročne. RPMN vo výške 25,11 % ročne, priemerná RPMN vo výške 17,40%. Výška poplatku za poskytnutie úveru 114,- eur.

15. Oznámením o zosplatnení zo dňa 14.08.2016 žalobca oznámil žalovanému, že je v omeškaní s úhradou splátok č. 12, 13, 14 v sume spolu 186,54 Eur. Omeškanie na najstaršej splátke je 74 dní. V prípade, že sa dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek zo splátok o viac ako o 3 mesiace a uplynie 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Žalovaný si predmetné oznámenie prevzal dňa 18.08.2016.

16. Podľa výpisu z účtu žalobcu bola dňa 27.05.2015 žalovanému odoslaná na základe zmluvy suma 1.026,- eur.

17. Z priloženého dôkazu a to prehľadu splátok klienta vyplýva, že žalovaný vykonal celkovo 41 úhrad v celkovej výške 906,74 eur.

18. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátky č. 6 o viac ako 3 mesiace. Z prehľadu splátok ide o splátku nezaplatenú v mesiaci november 2015. Z uvedeného prehľadu splátok vyplýva aj to, že neboli uhradené ani splátky za mesiace december 2015 a január, február 2016, teda 6., 7., 8. a 9. splátka. V marci boli uhradené 2 splátky, zrejme 1 za apríl, v máji bola uhradená splátka riadne, a v mesiacoch august, september a október boli uhradené len sumy vo výške 6,10 Eur, 13,60 Eur a 13,60 Eur, v mesiaci november to bola suma 6,80 Eur, 6. splátka, ktorá nebola zaplatená je z novembra 2015, 7. nezaplatená splátka z decembra 2015, 8. nezaplatená splátka z januára 2016, a 9. nezaplatená splátka z februára 2016, 10., 11. a 12. splátka boli zaplatené. Čiastočne bola uhradená aj splátka v

auguste, septembri a októbri 2016, teda splátky 13., 14. a ďalšie. Keď žalobca zosplatnil žalovanému úver a uvádza, že je v omeškaní so splátkami 12., 13. a 14., s tým, že omeškanie na najstaršej splatnej splátke je 74 dní, musí sa jednať o chybu v písaní, pretože splátka v poradí 12., bola riadne uhradená dňa 03.05.2016, splátka v poradí 13., síce nebola uhradená v plnej výške, ale k dátumu zosplatnenia nemohla byť v omeškaní 74 dní, lebo sa jedná o splátku za mesiac august 2016, ktorá zrejme dňa 14.08.2016 ani nebola ešte splatná. Žalobca v žalobe tvrdí, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie splátky č. 6, jedná sa o splátku za november 2015. Žalovaný v odvolaní tvrdí, že to zrejme bolo pre splátku č. 9, teda z prehľadu splátok by sa malo jednať o splátku za február 2016. Naproti tomu súd prvej inštancie len konštatuje, že veriteľovi začala plynúť premlčacia doba na uplatnenie práva na vrátenie celého dlhu odo dňa zročnosti tejto splátky, pričom z rozsudku skutočne nie je jasné o ktorú splátku sa má jednať. Súd prvej inštancie len uzatvoril, že žalobca si žalobou na súde svoje právo mohol prvýkrát uplatniť dňa 05.09.2016 v premlčacej dobe 3 rokov podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá mu uplynula 05.09.2019, pretože si žalobca toto právo uplatnil 26.08.2019, uplatnil si ho v premlčacej dobe. Preto mal súd prvej inštancie za to, že námietka premlčania vznesená žalovaným je nedôvodná.

19. Odvolací súd súhlasí s právnym názorom žalovaného, že v prípade, keď sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným - splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle uvedeného, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu. Premlčacia doba na zaplatenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu celého dlhu, teda začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Je preto pre správne posúdenie začatia plynutia premlčacej doby nevyhnutné ustáliť, pre ktorú nezaplatenú splátku veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, lebo od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu.

20. Odvolací súd súhlasí s názorom žalovaného, ktorý vo svojom odvolaní uviedol, že z obsahu spisu i po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie vo veci, keď na základe vykonaných dôkazov nedospel k takým skutkovým zisteniam, na základe ktorých by bolo možné správne vec posúdiť, a zároveň svoje rozhodnutie náležite ani neodôvodnil. Tak, ako odvolací súd uviedol vyššie žalobca v žalobe tvrdí, že predčasnú splatnosť úveru vyhlásil z dôvodu nezaplatenia splátky č. 6. Uvedený údaj vyplýva aj z prehľadu splátok. Naopak žalovaný tvrdí, že žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť pre nezaplatenie splátky č. 9 a súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia sa s touto otázkou žiadnym spôsobom nevyporiadal. Žalobca v odvolaní namietal aj nesprávne právne posúdenie veci. K tomu odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav., Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. K tomu odvolací súd uvádza, že nie je možné akceptovať výklad súdu prvej inštancie, že žalobca si právo žalobou mohol na súde prvýkrát uplatniť dňa 05.09.2016 v premlčacej dobe 3 rokov podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá mala uplynúť až dňa 05.09.2019 a žalobca si toto právo uplatnil 26.08.2019, teda v premlčacej dobe. Takýto záver z výsledkov vykonaného dokazovania zo žaloby ani z obsahu spisu nevyplýva. Súd prvej inštancie v bode 53 hovorí len o zročnosti tejto splátky, nie je jasné o ktorú splátku sa jedná.

21. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že nie je možné premlčania počítať od uplynutia 15 dňovej lehoty poskytnutej žalobcom na úhradu zosplatneného úveru, ktoré bolo realizované žalobcom v oznámení o zosplatnení zo dňa 14.08.2016, a žalovaný si predmetné oznámenie prevzal dňa 18.08.2016. Prečo tomu tak je a časovú postupnosť opísal odvolací súd podrobne vyššie. Lehota 15 dní, ktorá bola žalobcom poskytnutá žalovanému na úhradu zvyšnej časti úveru po jeho zosplatnení nie je lehotou, ktorá by predlžovala premlčanie nároku. Podľa takéhoto výkladu súdu by bolo na žalobcov na akú dlhú dobu zákonnú premlčaciu dobu predĺži, t.j. o lehotu, ktorú by poskytol dlžníkovi na úhradu sumy zosplatneného úveru. Podľa názoru odvolacieho súdu dĺžka premlčacej doby je striktno stanovená zákonom a žiaden subjekt ju nemôže svojim jednostranným úkonom predlžovať. Je iba na vôli veriteľa, či využije zákonom mu dané právo pristúpiť k zosplatneniu úveru, keď sú na to splnené podmienky. Žalobca tvrdil, že využil svoje právo úver zosplatniť, o čo oprel aj svoj žalobný nárok. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pri výklade zákonov v spotrebiteľských

sporoch je nutné aplikovať výklad v prospech spotrebiteľa, a nie je možné dohodnúť so spotrebiteľom podmienky priečiace sa zákonu. Nebolo preto možné podmienky splatnosti predmetného úveru platne dohodnúť v rozpore s ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, lebo aj prípadná takáto dohoda by bola neplatná. Teda ak žalobca využil svoje právo na predčasné zosplatnenie úveru, mohol tak urobiť iba s následkom, ktorý upravuje zákon. Sám žalobca určil zosplatnenie úveru, preto v zmysle ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka premlčacia doba musela začať plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorá v danom prípade nebola v konaní riadne ustálená. Prítom podľa názoru odvolacieho súdu rozhodným v prejednávanej veci je dátum splatnosti splátky, pre ktorú využil žalobca právo na zosplatnenie celého úveru.

22. Za skutkové zistenia, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní považujeme taký výsledok hodnotenia dôkazov súdom, ktorý nezodpovedá postupu vyplývajúceho z ust. § 191 ods. 1 CSP. Odvolací súd vytýka súdu prvej inštancie nesprávne hodnotenie dôkazov, pretože zbral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a z prednesov strán nevyplývali, a ani nijako nevyšli v konaní najavo. Súd prvej inštancie si nevšimol skutočnosti, ktoré namietal žalovaný v priebehu konania, a preto rozhodnutie súdu prvej inštancie odporuje ust. § 191 ods. 1 CSP. Odvolací súd má za to, že odvolacím dôvodom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, je možné napadnúť výsledok činnosti súdu pri hodnotení dôkazov, pričom nesprávnosť tohto hodnotenia možno v danom prípade vyvodzovať zo spôsobu ako k nemu súd prvej inštancie dospel. Hodnotiacia úvaha súdu nemôže byť svojvoľná, ale musí vychádzať zo všetkého čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti súd musí rešpektovať, a musí správne určiť ich vzájomný pomer. Súd prvej inštancie si však túto svoju povinnosť riadne nesplnil. Výsledky vykonaného dokazovania riadne nevyhodnotil, keď odvolací súd tak ako už uviedol vyššie z odôvodnenia rozsudku nedokázal zistiť pre ktorú splátku došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a teda odkedy je potrebné prihliadnuť na námietku premlčania vznesenú žalovaným. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým súd dospeje sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ust. § 220 ods. 2 CSP. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanom prípade súd prvej inštancie nezistil v potrebnom rozsahu skutkový stav veci. Zároveň vo vzťahu k námietke premlčania neaplikoval správny predpis keď mal za to, že je potrebné aplikovať ust. § 101 Občianskeho zákonníka a nie § 103 Občianskeho zákonníka, a zároveň svoje rozhodnutie postačujúco a presvedčivo neodôvodnil. Preto okolnosti namietané žalovaným v odvolaní majú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá nie je zhodná s úvahou prezentovanou súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Východiskovou základňou výkladu právnych noriem a ich aplikácie na konkrétne skutkové okolnosti je taký postup, ktorý rešpektuje právny poriadok, spoločenské podmienky, zodpovedá logickým pravidlám a eliminuje vznik možných hodnotových rozporov. Podstatným je zmysel a účel právneho predpisu.

23. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Úlohou súdu prvej inštancie bude riadne sa zaoberať námietkou premlčania vznesenou žalovaným, zistiť pre ktorú splátku bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, následne vec správne právne posúdiť a svoje rozhodnutie odôvodniť tak, aby zodpovedalo obsahu ust. § 220 ods. 2 CSP. (Odvolací súd v tejto súvislosti znova poukazuje na bod 4 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, presnejšie uvedené v bode 13).

25. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí rozhodne i o trovách tohto odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods. 3 CSP.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).